

Encyclia cordigera (Kunth) Dressler

Synoniemen:

Encyclia atropurpurea Schltr.

Epidendrum atropurpureum Willd.

Naam:

De plant werd oorspronkelijk in 1805 door Karl Ludwig Willdenow beschreven onder de naam *Epidendrum atropurpureum*. Daarna werd de naam nogmaals verschillende malen gewijzigd. Terwijl in 1828 Hooker reeds het genus *Encyclia* voorstelde, bleef deze naam dienen voor een sectie van het geslacht *Epidendrum*. De bekende botanicus Schlechter voerde in 1914 de geslachtsnaam *Encyclia* in. Andere auteurs bleven bij *Epidendrum* en tenslotte werd pas in 1974 toch de naam *Encyclia* door R.L. Dressler en G.L. Pollard afgesplitst als apart genus.

Foto: J. Pilkes

Vindplaats:

Mexico, Cuba, de Midden-Amerikaanse staten, Brazilië, Venezuela, Colombia, Equador, Peru en de Guyana's.

Tekening: J. Lodewijk

Omschrijving:

Enkele hoofdkenmerken van het verschil tussen *Epidendrum* (A) en *Encyclia* (B) zijn:

A. Slanke bebladerde stengels; soms pseudobulben; zuiltje in zijn geheel vergroeid met de lip.

B. Altijd pseudobulben aanwezig, meestal eivormig of een weinig afgeplat; zuiltje altijd maar zeer gedeeltelijk, alleen aan de basis, vergroeid met de lip.

Onze *E. atropurpurea* ziet er als volgt uit: pseudobulben eivormig toegespitst en dicht opeen groeiend en tot 7½ cm hoog.

De bulben dragen twee ca. 30 cm lange, stugge, heldergroene, lancetvormige bladeren.

Een eindstandige bloemstengel van soms 60 cm lang groeit aanvankelijk recht omhoog, maar buigt zich vaak om onder het gewicht van de 4 tot 12 bloemen.

Deze zijn circa 7 cm in doorsnee, welriekend en hebben een bijzondere kleur. De sepalen en petalen zijn donker bruinpaars van tint en iets groenig aan de basis. De drie-lobbige lip is wit met een kleine purperen vlek in het midden. De zijlobben zijn iets naar binnen omgekruld. Het zuiltje heeft een helder geel uiteinde

(antherum = kapje dat de polliniën beschermt).

Van *E. atropurpurea* zijn enkele erkende kleurvarianten bekend: de variatie 'a/ba' met een geheel witte lip en de variatie 'rosea' met een roze lip.

Cultuur:

Een plant, die zich het beste thuis voelt tussen *Cattleya*'s, dus gematigd warm.

Ook het grote verschil tussen dag- en nachttemperatuur, dat de éénbladige *Cattleya*'s moeten hebben om uitbundig te bloeien, kan de *Encyclia* uitstekend verdragen.

Zij verlangt zeer veel licht zonder de allerfelste zonnestralen op het blad.

Het kweken in een pot heeft de voorkeur boven de methode, waarbij de plant opgebonden is op een varenblokje, kurkschors of stammetje.

Hoewel dit laatste ook heel goed gaat, zal men bij het gieten ermee rekening moeten houden dat de plant eerder droogstaat dan bij potcultuur.

Een luchtig mengsel van driekwart varenwortel of dennenschors of mexifern en een kwart veenmos, al dan niet gemengd met wat beukenblad voldoet het beste bij gebruik van pot of mandje.

Ook hier geldt weer de regel, dat het potmengsel droog moet zijn alvorens opnieuw wordt gegoten.

Dit type Encyclia is erg gevoelig voor wortelrot. Het is dus raadzaam om elke 2 jaar te verpotten.

Voor bemesting in de groeiperiode op de normale wijze (anorganische mest: 1 gram per liter om de veertien dagen) zijn ze dankbaar.

Kamerkweek kan alleen als de omstandigheden gunstig zijn: brede vensterbank, veel omringende planten, afscherming in de zomer tegen de felle zon in de middag, niet direct boven een CV.

In een gematigd verwarmde serre met veel licht zal het zeker lukken.

januari 1978